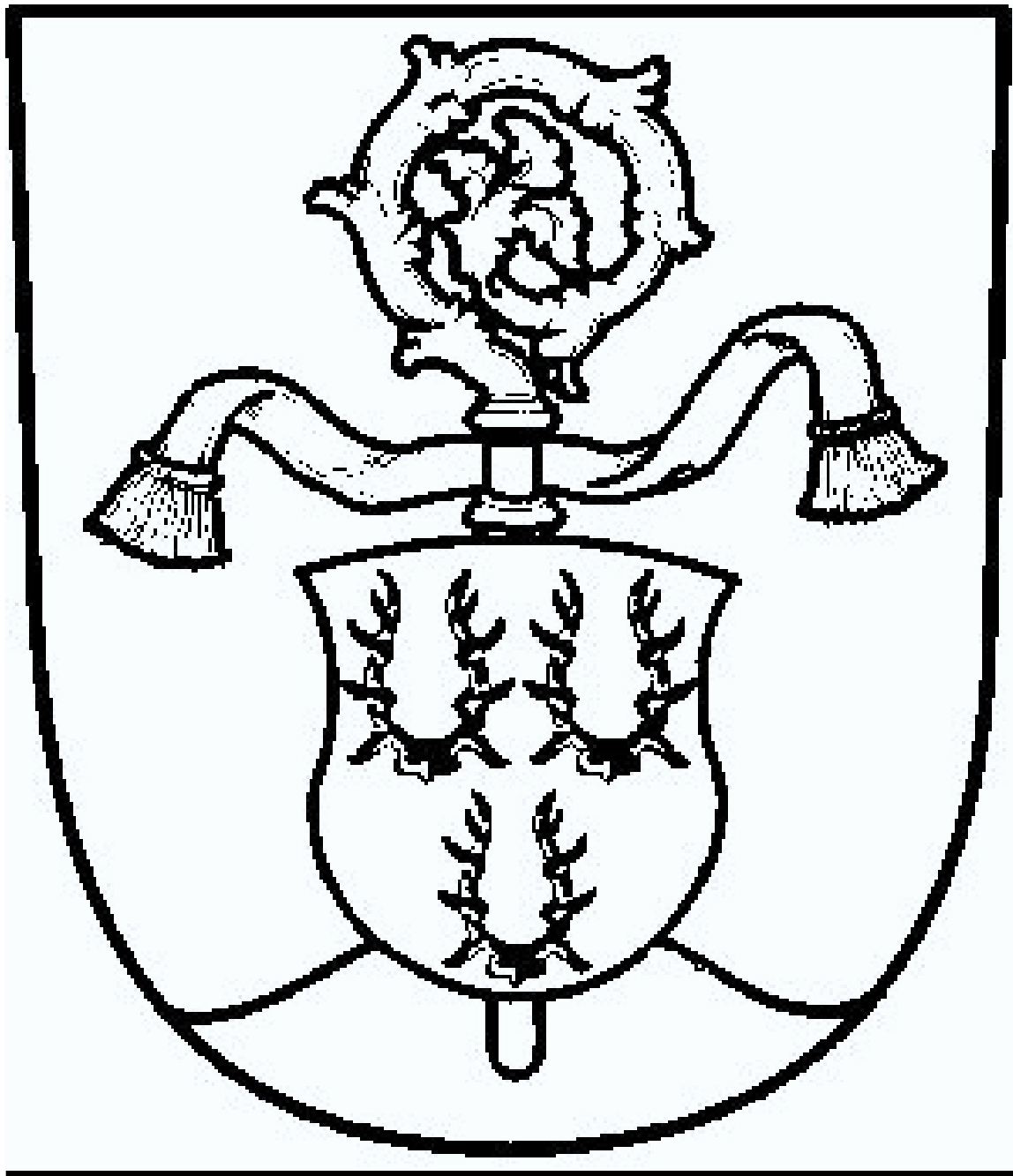


# DĚPOLTOVICKÉ LISTY



Číslo 2

2016

březen - duben

Vydává obec Děpoltovice reg.č. RK 697/99 – 10

Redakce: Jaroslav Kareš

Počet výtisků: 120 ks

### **11. Zasedání zastupitelstva obce Děpoltovice**

11. Zasedání zastupitelstva obce Děpoltovice se koná ve středu 23. 3. 2016 v 17,00 hodin ve Společenském domě.

#### **Program zasedání:**

1. Zahájení
2. Závěrečný účet 2015 a roční uzávěrka 2015 obce Děpoltovice
3. Zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření obce Děpoltovice za rok 2015
4. Rozpočtové opatření č. 1/2016 obce Děpoltovice
5. Finanční příspěvek na činnost TJ Děpoltovice
6. Finanční příspěvek fondu Gaudeamus na mezinárodní soutěž gymnázií
7. Finanční příspěvek MAS Krušné hory na akci „Uklidme svět, uklidme Česko
8. Projednání návrhu na výstavbu malometrážních bytů
9. Smlouva o zřízení věcného břemene – služebnosti mezi obcí Děpoltovice a ČEZ Distribuce, a.s.
10. Smlouva o výpůjčce – záboru mezi KSÚS KK a obcí Děpoltovice
11. Smlouva o výpůjčce – záboru mezi obcí Děpoltovice a KSÚS KK
12. Smlouva o výpůjčce – záboru mezi obcí Děpoltovice a občany
13. Projednání záměrů na prodej a pronájem pozemků
14. Různé

### **Závěrečný účet obce Děpoltovice za rok 2015**

§ 17 zákona č.250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění platných předpisů

	<b>Schválený rozpočet (Kč)</b>	<b>Rozpočet po změnách (Kč)</b>	<b>Plnění k 31.12.2015</b>	<b>% plnění k rozpočtu</b>
Třída 1 – daňové příjmy	4 707 200,00	4 707 200,00	5 097 933,80	108,30
Třída 2 – nedaňové příjmy	670 000,00	706 242,00	591 259,43	83,72
Třída 3 – kapitálové příjmy	100 000,00	70 000,00	258 160,00	368,80
Třída 4 – přijaté dotace	67 800,00	164 091,00	164 091,00	100,00
<b>Příjmy celkem</b>	<b>5 545 000,00</b>	<b>5 647 533,00</b>	<b>6 111 444,23</b>	<b>108,21</b>
Třída 5 – běžné výdaje	4 514 000,00	4 612 033,00	3 986 380,72	86,43
Třída 6 – kapitálové výdaje	1 031 000,00	1 035 500,00	258 112,00	24,93
<b>Výdaje celkem</b>	<b>5 545 000,00</b>	<b>5 647 533,00</b>	<b>4 244 492,72</b>	<b>75,16</b>
<b>Saldo: příjmy - výdaje</b>	0,00	0,00	1 866 951,51	
Třída 8 - financování			-1 866 951,51	
Přijaté úvěry a půjčky				
Splátky úvěrů			420 000,00	
Fond rezerv				
Prostředky minulých let	5 719 175,22		7 166 126,73	
<b>Financování celkem</b>				
<b>Přebytek (-), ztráta (+)</b>			<b>-1 446 951,51</b>	

### **Zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření obce Děpoltovice za rok 2015**

Přezkoumání se uskutečnilo ve dnech 1. 12. 2015 – 2. 12. 2015 a 1. 2. 2016 pracovníky Krajského úřadu Karlovarského kraje – odbor finanční s tímto výsledkem:

#### **Byly zjištěny méně závažné chyby a nedostatky**

- Obec neposkytla dotaci prostřednictvím veřejnoprávní smlouvy
- Účetní uzávěrka sestavená k 31. 12. 2014 nebyla zastupitelstvem obce schválena do šesti měsíců ode dne, ke kterému byla sestavena

### Byly zjištěny závažné nedostatky

- Nebyla splněna povinnost uskutečnit rozpočtové opatření
- Zastupitelstvo obce se nesešlo nejméně jedenkrát za tři měsíce

### Upozornění na případná rizika dovozená na základě zjištěných chyb a nedostatků

**Při přezkoumání hospodaření obce Děpoltovice za daný rok se neuvádí žádná rizika.**

### Rozpočtové opatření č.1/2016 obce Děpoltovice

Příjmová část schváleného rozpočtu

Paragraf	Položka	Text	Schválený rozpočet	Rozpočet po změnách
0000	1211	Daň z přidané hodnoty	2 002 000,00	2 000 000,00
0000	1334	Odvody za odnětí ze zem.půd.fondu	5 000,00	4 900,00
0000	4112	Přijaté dotace ze státního rozpočtu	68 000,00	70 100,00

Změna spočívá v upřesnění příspěvku na výkon státní správy. Jedná se o finanční vztah státního rozpočtu k rozpočtu obce na rok 2016, který musí být uveden v rozpočtu obce v přesné částce. Celkové příjmy ani výdaje se nemění.

## KNIHOVNA DĚPOLTovice

### Březen – měsíc knihy

Přemýšleli jste někdy o tom, kdy vůbec vzniklo označení Březen – měsíc knihy? A co bylo účelem jeho zavedení?

Měsíc knihy byla zvláštní akce, která vznikla v roce 1955 za účelem propagace knih a jejich zpřístupnění všem občanům (zejména odborné literatury). Jejím cílem však bylo působit zejména na ty, u nichž bylo možné předpokládat ideologický růst – tzn. na mládež, zemědělce a dělníky, a přetvořit je tak v uvědomělé a socialistickému zřízení oddané soudruhy.

U jejího zrodu stálo ministerstvo kultury spolu se Svazem československých spisovatelů, nakladatelstvími, knižním obchodem atd. Ti po prostudování zkušeností ze Sovětského svazu rozhodli, že každý rok bude jeden měsíc věnován propagaci knihy. A tímto měsícem se tehdy stal březen.

Po sametové revoluci v roce 1989 však přestal být Měsíc knihy oficiálně řízenou akcí a měsíc čtenářů a paradoxně i však oslavují mnohé knihovny, „Března – měsíce knihy“ výrazné slevy na nákup knih.



některé z nich, určitě mnohé z nich stojí za to.

Ačkoliv by se mohlo zdát, že klasické tištěné knihy jsou v dnešní době prakticky přežitkem, a většina z nás preferuje raději jiné zdroje informací, jako je například internet, nenechte se mýlit. Je pravda, že si asi málokdo z nás už umí představit život bez internetu, ale přesto je mezi námi těch, kteří hledají nové poznatky stále v knihách, více než dost. Buď jsou to tedy lidé starší, jimž moderní technika nic neříká, a hledat na internetu by pro ně bylo „za trest“ anebo jsou to tací, pro které má listování v knihách jistý půvab a kouzlo.

Mnohdy totiž velmi záleží na tom, jaký vztah ke knihám máte, jak vás k tomu rodiče od malička vedli. Pro někoho je to pouze „nutné zlo“, přečíst nějakou tu povinnou četbu do školy, pro jiného je to celoživotní záliba, jež mu přináší nejen uspokojení a rozšiřování svých znalostí, ale rovněž i pohodu, klid a odpočinek. Pro knižku totiž

1989 však přestal být Měsíc knihy postupem času se z března stal měsíc internetu. I nadále jej školy i knihkupectví. Ti v rámci pořádají různé akce či nabízejí Proto neváhejte, a využijte

nemusíte sáhnout pouze v případech, kdy potřebujete zjistit informace o tom či onom problému nebo pokud jste k tomu donuceni v rámci školní povinné četby či se chcete sami vzdělávat. Vybrat si můžete i takovou, u které si odpočínáte a odreagujete. Nějakou nenáročnou a čtivou. Zkrátka takovou, ze které budete mít požitek a nebudete se od ní moci odtrhnout.

Jak jistě velmi dobře víte, v současné době se velmi rozmáhají i tzv. elektronické knihy. A oba druhy knih má své výhody i nevýhody.

Tištěné mají sice své kouzlo, ale také zabírají spoustu místa, a elektronické zase potřebují zařízení, ze kterého je budete číst, a jsou tak určeny spíše pro technicky zdatnější zájemce. Je tedy jen a jen na vás, pro které z nich se rozhodnete. Ať už si ale zvolíte kteroukoliv variantu, je podstatné, že máte zájem o knihy a máte k nim kladný vztah ... a to nejen v březnu, ale i po celý rok.

## ODPADY A OBEC JAKO PŮVODCE ODPADŮ

### **Platit za odpady podle váhy?**

Platit za odpad jen tolik, kolik člověk skutečně vyprodukuje a kolik vytrídí. Tuto změnu prosazuje ministerstvo životního prostředí. Metoda, která už v některých městech funguje, naráží na velkou kritiku. Oponenti se domnívají, že jako plošný systém by to mohlo způsobit mnohem více škod, než užitku.

Jde hlavně o výrazné navýšení rizika vzniku černých skládek. Na většině míst kde se to historicky zkoušelo, nemalá část obyvatel viděla možnost ušetření nákladů, pokud by v jejich popelnici nebylo tolik odpadu. Měli by tak motivaci, aby odpad dávali jinam než do své sběrné nádoby. Velmi často do příkopů, do lesa, nebo do popelnice souseda. Proto většina měst a obcí přistoupila systému paušálů. Černých skládek také výrazně ubylo. Lidé již neměli motivaci odpady dávat jinam, než kam patří. Navíc změna v návrhu neřeší, jak se bude vážit odpad na sídlištích, kde jsou společné kontejnery.

Úspora pár set korun by ke kýženým výsledkům nevedla. V roce 2012 dostaly obce novelou zákona o místních poplatcích možnost navýšit poplatky až na 1 000 Kč. Drtivá většina z nich tohoto nevyužila a navýšila poplatky pouze na nezbytně nutnou míru. Tam kde šla obec na nejvyšší sazbu se zvýšilo citelně procento nevyběru. K tomu se zvýšily náklady na vymáhání nezaplacených poplatků.

K udržení přijatelné výše poplatků je přístup lidí k životnímu prostředí a třídění. Pozitivní posun je v tom, že lidé stále více a více třídí. Podstatné je, že to dělají dobrovolně. Až lidi začne ministerstvo životního prostředí trestat, jak plánuje, neboť skládkovné se má mnohonásobně zdražit, může se ochota třídít zase rychle zhoršit.

Česká republika má jako jeden z velmi málo států v EU uzákoněn plošný zákaz skládkování k roku 2024., tedy o šest let dříve, než navrhuje Evropská unie. Ta říká, že za 14 let, v roce 2030, se má skládkování omezit na deset procent, nikoli zakázat. Než bude skládkování zakázáno, není přece nutné tahat lidem v mezičase z peněženky další peníze. Okolní, nám podobné státy, nejdou cestou represivní, cestou násobného zdražování, zákazů a trestů. Jdou spíše cestou motivační. Chtějí odpady zejména třídít a recyklovat, což je levnější řešení, než například jeho spalování v nových spalovnách, které ministerstvo opakovaně zmiňuje. Ty jsou naopak řešením nejnákladnějším a náklady vždy platí občané. O tom zda je lepší recyklovat nebo spalovat zase příště

### **Uklid'me svět, uklid'me Česko**

Den D, kdy se v nově pojmenované kampani „Uklid'me svět, uklid'me Česko“ bude uklízet opravdu v celé republice, je sobota 16. dubna. Uklízet nepořádek v přírodě však bude možné i v jiných termínech.

Vyjděte z jara do přírody, okolo potoka, proběhněte se po trávníku, ale pozor, všude jsou střepy, obaly od všeho skládky a pohozené nebezpečí nejen pro člověka někdo černou skládku na hádání, kdo je za to. Některé hromady odpadu



možného, pneumatiky. Černé odpadky hyzdí okolí a představují ale pro okolní přírodu. Když už nahlásí, její řešení mnohdy skončí zodpovědný a kdo to uklidí. tak v přírodě čekají na své uklízení

i mnoho let nebo zarostou zelení a tím je problém vyřešen.

Hlavním cílem kampaně „Uklidme svět, uklidme Česko“ není uklidit všechny černé skládky, ale především motivovat dobrým duchem akce širokou veřejnost k nevytváření skládek nových.

V okrese Karlovy Vary ve stejném termínu proběhne akce pod heslem „Uklidme řeku Ohří.“

Rozhlédněme se kolem sebe, zda výše popsany nepořádek není ve vašem okolí. Heslo „Uklidme Česko, uklidme Děpoltovice“ platí pro celé jarní období!

### CO DO KONTEJNERU NA KOMUNÁLNÍ ODPAD NEPATŘÍ

Elektroodpad (např. televize, ledničky)

Velkoobjemový odpad (nábytek, koberce, linolea, umyvadla, vany apod.)

Stavební suť

Pneumatiky, části autovraků

Ořezané větve, shrabané listí a tráva

## STRÁNKY HASIČŮ

### Start nové dotace

Ve středu 27. ledna byla v budově úřadu vlády ČR slavnostně odstartována nová dotace pro dobrovolné hasiče.

Novinkou je, k čemu je dotace určena, a to na nákup dopravních automobilů a na výstavbu nebo rekonstrukci požárních zbrojnic jednotek SDH obcí. Možnost získat finanční prostředky mají všechny jednotky požární ochrany bez rozdílu kategorie, tedy i JPO V. Pro rok 2016 se počítá s částkou 250 mil. Kč ze státního rozpočtu a počítáno je se spoluúčastí krajů a obcí ve stejné výši.

Obec Děpoltovice požádala prostřednictvím Hasičského záchranného sboru Karlovarského kraje o dotaci na pořízení nového dopravního automobilu (podle „zákulisních“ informací by měla mít obec šanci v roce 2017) a o dotaci z rozpočtu Karlovarského kraje na kalové motorové čerpadlo, motorovou pilu, elektrocentrálu a svítilny na požární přilby.

A výstavba nové požární zbrojnice?



### Oznamování požárů

**Povinnost hlásit požár hasičům** platí bez rozdílu pro právnické a podnikající fyzické osoby tak stejně i pro každého občana. Každému asi dojde, že když uvidí hořící střechu domu, přivolá hasiče a nebude jinak zvlášť otálet. Tedy pokud se nejedná přímo o pachatele – žháře. Malé požáry, které jsou uhašeny vlastními prostředky, však mnohdy občané ani firmy nehlásí a to je velká chyba.

Z čistě lidského hlediska se to dá pochopit, neboť se pachatelé obávají případného postihu a „popotahování“ ze strany hasičů nebo policie, ale zákon hovoří jasně – neoznámení požáru je u občanů přestupkem s možností sankce až 25 tisíc Kč. U firmy

je takové jednání správním deliktem, za který hrozí pokuta až 250 nebo dokonce 500 tisíc Kč.

Rovněž jsou poměrně časté případy, kdy požáry jsou oznámeny až v době, kdy pojišťovna požaduje „doklad události. Jestliže je požár nebo třeba i měsíc, je dobré nelze provádět relevantní pojišťovnu tedy nelze vydat. povinnosti neplní. Navíc ten,



od hasičů“ pro plnění pojistné nahlášen se zpožděním dva týdny si uvědomit, že po takové době již šetření požáru a doklad pro Pojišťovna pak zpravidla pojistné kdo se takto opozdí, se vystavuje

postihu za přestupek, resp. správní delikt jak je uvedeno výše.

Tedy zapamatujme si - požár hlásit vždy i uhašený vlastními silami nebo uhašený samovolně (např. nedostatkem vzduchu) a hlavně bez odkladu. A dále – než přijede hasičský vyšetřovatel, nic neuklízet a na nic nesahat, nepřemisťovat předměty ani nábytek. Při šetření požáru spolupracovat s vyšetřovatelem a poskytovat součinnost, osobní údaje a další informace a v případě nutnosti i vzorky (např. elektrický spotřebič či část stroje, chemické látky apod.)

A kam hlásit uhašený požár? Stejně jako ostatní požáry – tedy na telefonní číslo 150. Lze hlásit i přímo vyšetřovateli na územním odboru HZS kraje, nebo osobně na kteroukoliv stanici HZS kraje, ale ohlášení na známou „stopadesátku“ je jednodušší a nikdo tím neudělá chybu.

## STRÁNKY TJ DĚPOLTOVICE

Působení děpoltovické TJ v okresním přeboru není zatím tak dobré, jak činovníci Děpoltovice očekávali.

Z ohlédnutí za podzimní částí soutěže a další perspektivou klubu pro deník.cz cituji kapitána TJ Děpoltovice Milana Skoupého:

„Podzim nám nic nenapověděl. Tabulka je nesmírně vyrovnaná, takže se bude rozhodovat v samotném závěru soutěže. Z naší strany to bylo na podzim hodně divoké. Bohatým jsme body brali, ale chudým je zase dávali. Navíc téměř všechny naše tříbodové výhry měly stále to samé umístění – domácí prostředí. Když jsme totiž přijeli na hřiště soupeře, tak to většinou dopadlo vždy tak, že jsme vystoupili z aut a prohrávali 0:2, takže když to sečteme a podtrhneme, tak s podzimem spokojeni nejsme.“



Po skončení podzimní části a malé přestávce odstartovaly Děpoltovice stejně jako ostatní týmy neoblíbenou zimní přípravu.

„Zimní příprava by se mohla zdát ekonomická, odehráli jsme totiž pouze dva zápasy. V lednu jsme udělali zátěžové tréninky, v únoru jsme přidali tréninky herní. Jsme ve stálé permanenci, a ani účast v přípravě nebyla na okres zlá. Myslím si, že každý si dokáže v hlavě vyhodnotit, kolik tomu dal,“ podotkl k přípravě Milan Skoupý. Děpoltovický tým nedoznal během fotbalové přestávky velkých změn. V jarní části nastoupí se stejným kádrem jako na podzim.

„Posily nejsou. Některá jednání proběhla, nechci je konkretizovat, ale byla bez úspěchu. Jsem přesvědčen, že na jaře dostanou své příležitosti mladší hráči. Vlastně je to taková, řekl bych i úspěšná filozofie v Děpoltovicích, jelikož dlouhodobě žijeme z vlastních zdrojů,“ popisoval kapitán Skoupý dále a hned přidal: „Nakonec jsme vlastně byli rádi, že jsme některé hráče udrželi. Po odchodu Tomáše Košťála a zranění Jana Šilera by byla chyba ztratit uprostřed rozehrané soutěže další tváře.“

Během přestávky kroužili kolem děpoltovického klubu fotbaloví agenti, ale bez úspěchu. „To je zároveň odpověď všem, kteří měli zájem o některé děpoltovické fotbalisty. Vedení TJ se těmto událostem nebrání, ovšem téma pro nás nejsou finance, ale časově omezená výměna hráčů. To je pro nás podnět k debatě,“ vzkazuje na dálku zájemcům Skoupý. Cíle pro jarní část okresního přeboru mají v Děpoltovicích skromné.

„Cílem jara je jednoznačně zajištění okresní příslušnosti pro následující soutěžní ročník. Poté hráčská stabilizace. Pokud se budeme bavit o dlouhodobém časovém plánu, tak bychom se chtěli co nejlépe připravit na generační obměnu, která nás určitě čeká. Naše možnosti už nejsou omezené, je potřeba připravit novou generaci fotbalistů v Děpoltovicích,“ nastínil na závěr fotbalové plány Děpoltovic nejen pro jaro, ale i následnou budoucnost Skoupý.

### **Tabulka střelců po podzimní části**

1. Zdeněk Mudra – TJ Jiskra Březová	18 branek
2. Michal Holčnan – 1.FC Karlovy Vary B	17 branek
3. Josef Chára – TJ Sokol Chyš B	13 branek
Dalin Schönwalder – TJ KSNP Sedlec	13 branek
Tomáš Stolín – Čechie Dalovice	13 branek
17. Václav Belbl	6 branek
25. Tomáš Košťál	5 branek
29. Daniel Hertl	4 branky

### **A1A Okresní přebor mužů – jaro 2016**

14. kolo	Baník Pila – TJ Děpoltovice	SO 26.03	15:00 hod.
15. kolo	TJ Jiskra Březová – TJ Děpoltovice	SO 02.04	16:30 hod.
16. kolo	TJ Děpoltovice – TJ KSNP Sedlec	SO 09.04	16:30 hod.
17. kolo	FK Ajax Kolová – TJ Děpoltovice	SO 16.04	17:00 hod.
18. kolo	TJ Děpoltovice – TJ Stružná	SO 23.04	16:30 hod.
19. kolo	Čechie Dalovice – TJ Děpoltovice	SO 30.04	10:30 hod.
20. kolo	TJ Děpoltovice – SK Božičany	SO 07.05	16:30 hod.
21. kolo	TJ Sokol Chyš B – TJ Děpoltovice	SO 14.05	17:00 hod.
22. kolo	TJ Děpoltovice – FK Nejdek B	SO 21.05	16:30 hod.
23. kolo	1.FC Karlovy Vary B – TJ Děpoltovice	NE 29.05	16:30 hod.
24. kolo	TJ Děpoltovice – SK Kyselka	SO 04.06	16:30 hod.
25. kolo	TJ Slavoj Bečov – TJ Děpoltovice	NE 12.06	15:00 hod.
26. kolo	TJ Děpoltovice – FK Vojkovice	SO 18.06	16:30 hod.

## **KARLOVY VARY - HISTORIE OKOLNÍCH OBCÍ**

### **Andělská Hora**

Dominantou obce je hrad a kostel. Hrad založili koncem 14. století Borešové z Rýzmburka, též zvaní páni z Oseka. Vlastnili ho do roku 1402, pak se střídali majitelé. O pět let později to byl Oldřich Zajíc z Házemburka, po něm od roku 1414 válečník Jakoubek z Vřesovic, aby zde ukryl kořist ze svých výprav. Hrad opevnil a podnikal z něho „spanilé jízdy“ do Saska a Bavor. Po něm získal hrad roku 1436 Kašpar Šlik, ale než se stačil zabydlet o sídlo ho opět připravili Zajícové. Roku 1466 se purkrabí Jindřich z Plavna a po něm další a další. Nejdéle si hradu zmocnil míšeňský Černín z Chudenic a jeho rod. Do 1622 až 1734 Heřman jejich majetku se obec vrátila znovu roku 1868 a Černínům vydržela až do roku 1945, než byla zkonfiskována a místní Němci odsunuti. Dnes je hrad v majetku obce. Druhou dominantou náměstí uprostřed obce byl vždy kostel sv. Michaela Archanděla. Původně ho jako gotický postavil kamenický mistr Eduard Baur z Chebu v letech 1487 – 97. Po dvou požárech v roce 1641 a 1781 byl kostel obnoven jako barokní. Poslední stavební úpravy byly roku 1890.



Ještě roku 1681 byl hrad obyvatelný, přestože podhradí stíhala jedna pohroma za druhou. V roce 1608 bylo městečko postiženo morem a zemřelo 73 obyvatel.

Největší ničení přišlo během Třicetileté války, kdy Švédové roku 1635 hrad i s městečkem vypálili a vyloupili. Trvalo 46 let, než byl hrad znovu obydlen a opevněn. Osud Andělské Hory pak zpečetily požáry. V roce 1718 se oheň z domů přenesl větrem na hrad, který celý vyhořel. Samotné město lehlo popelem roku 1887. Pouze díky Josefu Černínovi, který roku 1889 zakázal rozebírat kamenné zdi na stavební materiál, se zachovaly aspoň zbytky hradu.

Podhradí bylo založeno Jindřichem III. V roce 1488. Již za dva roky mělo vlastní kostel a 17. června 1497 byla Andělská Hora povýšena na město. Podle farnosti spadala pod Olšová Vrata a také pod Sedlečko. Kvetl zde obchod i řemesla a dařilo se zemědělství. Důkazem prosperity byly výroční trhy, zavedené od roku 1500. Na konci středověku mělo město 134 domů a téměř osm set obyvatel. Podle kroniky měla Andělská Hora kolem roku 1830 přes 80 řemeslníků. Zpočátku šlo hlavně o tkalce. Haleny z místní manufaktury byly až do počátku 19. století na trhu pojmem. Městečko bylo sídlem cechů ševců, pláteníků, bednářů, kovářů a brusičů vřídlovce. Podle tradice se tu od roku 1571 konaly každou třetí srpnovou sobotu trhy a poutě. Na nich byli povyšováni učedníci na tovaryše a ti na mistry. Tehdy měla Andělská Hora na tři tisíce obyvatel a byla rovněž městem muzikantů.

Andělská Hora vždy dělala čest svému jménu. V katastru obce je mnoho soch svatých patronů, kapliček a dalších symbolů víry. Vedle patrona obce sv. Archanděla Michaela byla ke kostelu přenesena roku 1767 barokní socha sv. Jana Nepomuckého ze zaniklé vsi Svatobor v Doupovských horách. V areálu dalšího kostela Nejsvětější Trojice rostou památné lípy srdčité. Místní je pojmenovali Andělské lípy. Nejznámější je Alvínina lípa, kterou „prý“ jako první vysadila manželka zakladatele hradu princezna Alvína. V srpnu 2006 postavili členové zdejšího občanského sdružení nedaleko Andělského rybníka kapličku sv. Ludmily. Vedla je k tomu pověst, podle níž v těchto místech v 16. století poustevničila dcera zakladatele městečka Jindřicha III. Ludmila. A další kapli Panny Marie u Stichlova mlýna z roku 1851 opravili místní ještě do roku 2011, aby ruina nedělala městečku špatné jméno.

Připomínkou starých časů je zaniklá lokalita Stichlův mlýn. Nachází se v údolí Dubinského potoka na západním okraji Vojenského újezdu Hradiště. Místo dostalo název podle mlynáře Stiechla, prvního majitele. Mlýn byl postaven roku 1660. V roce 1932 vyhořel a pak již nebyl nikdy obnoven. V osadě Stichlův mlýn stávala černínská hájovna čp. 112, v níž bydlel Josef Lange, lesník hraběte Černína. Po odsunu Němců nebyla osada dosídlena.

Andělská Hora bývala v minulosti častým cílem výletů karlovarských rodin. Ty měly tradici již od roku 1889, kdy hradní ruiny nechal upravit tehdejší majitel Jaromír Černín z Chudenic. Andělská Hora měla podle turistických průvodců z I. republiky přívlastek „nejkrásnější ruina v Českém království“.

V roce 1848 byla Andělská Hora součástí panství Kisibl a region spadal pod Loketský kraj. Po roce 1900, kdy měla Andělská Hora 953 obyvatel a 134 domů, byla samostatnou obcí karlovarského okresu. Od 1. 7. 1950 do 23. 11. 1990 byla městskou částí Karlových Varů. Od 24. 11. 1990 je Andělská Hora opět samostatná.

*(citováno z Karlovarských radničních listů – rok 2015)*

## STRÁNKY DĚTEM

### **O nalžovském drakovi.**

Před dávnými a dávnými staletími jednou objevili lidé u Nalžov nehluboko v zemi stříbrnou žílu. Brzy se ukázalo, že kraj bude bohatý na vzácný kov a nad Nalžovami začalo pomalu vyrůstat horní městečko Stříbrné Hory.



Stranou od ruchu šachet a štol i ruchu na polích, v prašivickém lese, postavil si pán kraje pevný hrad. Se svými zbrojnoši chránil havíře i rolníky. Tak žili všichni v míru a pokoji, než ...

Než se jednou na obloze stíny. Stromy se úzkostně přitímí. Zvěř strachy zalezla. údery hromů a nebem se hučení a svistot zahnal do odvážlivce, kteří ještě zůstali strašně velikého a těžkého otřáslo.



zatmělo a objevily se hrozitánské zachvěly a vše se ponořilo do Ptačí zpěv umkl. Zdáli bylo slyšet klikatit blesk za bleskem. Hrozné bezpečí chalup i poslední venku. Potom najednou cosi žuchlo na zem, až se všecinko

Sotva se nebe znovu rozjasnilo, nestačili se lidé divit. V prašivickém lese, kousek od hradu, se od jednoho okraje až k druhému rozvaloval obrovitánský drak a cenil zuby. Z tlamy mu šlehal plameny ohně a všude smrděl sirný kouř. Lidským hlasem obluda zaryčela: „Mám hlad, mám hlad. Chci krávu, chci krávu, nebo všechny sežeru!“

To se ví, že se lidé polekali. Ale co měli dělat! Uradili se a domluvili. Snad se potvora nažere a zase odletí. Za chvíli přiváděli jednu nebohou stračenu. Ledva se potvora nasýtila pěknou tučnou kravkou, usnula. Chrápala, jako když padesát dřevorubců s břichatkami řeže stromy, a když zívla, málem skály popraskaly. Drak spal a spal. „Kdypak asi odletí?“ ptali se nalžovští i stříbrnohorští jeden druhého. Dočkali se něčeho jiného!

Drak se probudil. Z lesa se ozýval řev: „Mám hlad, mám hlad, chci krávu, chci krávu! Jinak vás všechny sežeru!“ Nezbylo než obětovat druhou kravičku.

Drakovi se v kraji zalíbilo. Den ode dne putovaly kravky jedna za druhou do nenasytného dračího chřtánu. Den ze dne se lidé víc a víc báli. I pána sužovala bázeň a vypsál velikou odměnu tomu, kdo draka zabije nebo aspoň vyžene pryč. Rytíři se nijak nehrnuli, třebaže odměna byla vysoká a havíři z Hor by stříbrem také neskrblili. Pár odvážlivců se našlo. Vraceli se od lesa Prašivce s očima plnýma hrůzy. Hlasu nemohli popadnout, děs a běs, vyprávěli. Jen se oklepali, práskli do koní, až se za kopyty prášilo.

Drak spořádal všechny krávy. Došlo na ovce a kozy. Ty slupnul raději hned po třech. Potom spořádal prasata, kolik jich jen v kraji široko daleko bylo. Nakonec musel dostávat denně veletucet vykrmených bílých husiček, žlutých kachniček a kokodákových slepiček. Co bude dál, křžovali se všichni?

Nad tím přemýšlel v hloubi staré stříbrné šachty mladý havíř Matýsek. Hrome, aby tak ten neřád dostal slovu a začal požírat lidi! Vždyť by taková spousta dobrých a hodných sousedů, a nakonec i on sám s maminkou, tatínkem a svou milou Kateřinkou skončili v dračím požeráku! I ne, k tomu nesmí dojít! Někdo musí tu ohavu zničit. Když urození rytíři v brnění ztratili odvahu a srdce měli z draka až v kalhotách, zkusí to on sám. A už hledal kameny, pořádně těžké špičáky, kterými by do mordyjánského draka praštil, aby konečně zdechl.

„Ba ne, Matýsku, to musíš jinak!“ slyší pojednou za sebou tenký hlas. Otočil se. Pidimužiček, sotva dva palce vysoký, tenký jako za groš kudla, fousiska dlouhá až na zem. Permoník!

Tak přece jsou! Slýchával o nich vyprávět staré havíře, ale pokaždé si pomyslel něco o pohádkách a bájení nesmyslů. Přece však také on ctil starou havířskou zásadu. Před odchodem položil vždy zbyteček od jídla stranou. Pro permony, říkávalo se.

„Mám tě rád, Matýsku, a chválím tvou odvahu. Víím, co chceš udělat, my Peruni vííme všechno. Ani nám není jedno, co vás sužuje. Dlouho přemýšlel náš král a hledal způsob, jak vám pomoci, až někdo najde odvahu. Nesu ti radu i pomoc.

„Tuhle,“ a skalní mužiček sáhl dozadu za sebe, „jsou tři kyje. Těmi do draka bij! Matýsek se musel chtě nechtě usmát. Panečku, tři kyje! Tři tenounké klacíky, proutky o něco větší než sám mužiček!

„Nesměj se, je v nich naše čarovná síla. Až udeří tvá hodina, použiješ je. Jen nesmíš podlehnout strachu z draka, ani lesku zlata, ani svodům falešné lásky.“

Vzápětí permon zmizel. Matýsek dlouho přemítal. Má, nemá? Tři klacíčky na takového zabijáka? Zase: má, nemá, má, nemá ... Pokaždé vyšlo má. Zkusí to. Kdyby klacíky nepomohly, má hbité mrštné nohy. Třikrát potvoru by oběhl, než by se rozkývala, chňapla po něm prackami a sekla ocasem.

Navečer se svěřil mamince a tatínkovi. Zrazovali ho, dokonce zaplakali, jenže Matýsek si vedl svou. Jakou má slíbenou pomoc, raději neřekl. Mohli by se mu smát, i ze strachu raději klacíky zahodit. Hořké slzičky prolévala i jeho milá, holčička jak z růže kvítek, jediná dcerka staré chudé vdovy.

„Matýsku můj zlatý,“ hořkovala Kateřinka, „pusť to z hlavy, radši utečeme. Heleď, kolik lidí se už vystěhovalo, sebereme se i my s maminkou a tvými rodiči. To budu raději suchou skývu chleba jíst, než bych o tebe přišla. Poslechni mě, prosím.“

Všechno se dostalo až na pánovy uši. Sliboval hory doly, zlato, stříbro, zámek mu postaví, půl panství a ještě dceru princeznu dostane za ženu! Matýskovi to bylo jedno. Vůbec mu nejde o majetek a slávu, ale o všechny dobré a hodné lidi.

Ráno chlapec odhodlaně kráčel k lesu. Všichni ho vyprovázeli. Ještě jednou rodiče prosili, Kateřinka dokonce poklekla s modlitbičkou. Matýska neoblomili. Z zpovzdálí sledovali každý jeho krok.

„Čuchám, čuchám člověčinu! Řval drak z lesa. „Už jsem kolik dní o hladu, nic nevedete, to si pochutnám! Ryčel a oblaka šedého dýmu vystoupala vysoko nad les. Náš hrdina se zatím prodíral křovinami. Jakmile vkročil na mýtinu, rozhrabanou dračími paznehty a vytlučenu údery silného ocasu, zděsil se. Takovou hrůzu přece jen nečekal. Krve by se v něm nedořezal. Obr se proti němu vzepjal. Plameny šlehaly až k Matýskovi a ožehly mu obličej. Pocítil nesnesitelný žár a puch. Drak metal očima jeden blesk za druhým. Chlapec si v hrůze zakryl oči a odvrátil se. Už by jej drak zhltl, kdyby si přece jen nedodal Matýsek odvahy. V zoufalství kurážně máchl klacíkem. Náhle bylo ticho. Ocítl se v bezpečí a tmě. „Kde to jsem?“ potichu se otázel. „Počkej, neboj se, schovala jsem tě pod svůj krunýř. Ten je tak pevný, že ani nejostřejší dračí zub ho neprokousne, nerozláme a nerozdrtí. „A kdo jsi?“ „Želva. Poslali mě za tebou, abych ti pomohla. Jen co se drak otočí, pustím tě. Rychle uteč, podruhé pomoci nemohu.“ Příšera se po chvílce zklidnila. Odfrkla a se zlomyslnýma očima sledovala, kam se ukryla potrava. Zavrtala se hlouběji v pelechu a čekala.

Matýsek vyběhl z úkrytu. Nebál se. Přesvědčil se o permonově pravdě a kouzlu čarovných proutků. V té chvíli se obr drak po čichu otočil. Rozevřel tlamu a zaburácel. Matýsek druhým klacíkem máchl přímo proti zubaté tlamě. A co se nestalo! Z klacíku rostlo tělo, mohutnělo, mávalo kolem sebe velikánskými ploutvemi a nakročilo se proti drakovi. Otevřela se žraločí tlama a v ní se zaleskly přesné tři tisíce zubů ostrých jako meče. Poprvé, co byl živ, se drak polekal! Něčeho hroznějšího, než byl sám. Zkoprněl a v úžasu strnul. Toho využil Matýsek. Přiskočil. Třetí klacík v jeho ruce se proměnil v dlouhé ostré kopí. Špice projela drakovi chřtánem a zasáhla neomylně srdce.

Ozvala se dutá hromová rána. Z dračích útrob se vylily krev a žluč černé jako boty. Oči pohasly a tlapy netvora naposled zahrabaly bezmocně do země.

Nad paseku vykouklo ranní sluníčko, a co uvidělo! Drak, želva i žralok tu stojí zkamenělí. Mezi nimi uprostřed slavný hrdina. Nechce věřit svým očím! S permonovou pomocí slavně zvítězil a zachránil celý kraj. Pomalu se navracel z lesa. Jásot mu zněl v ústrety. Všichni mu běželi vstříc, první ze všech Kateřinka. Padla mu do náručí a vlepila sladkou pusinku.

A už se blížil panský trubač. Za ním posel přináší pozvání na hrad. Matýsek musí k vrchnosti pro odměnu. A jak dopadl? Pamětliv permoníkova varování odmítl zlato a stříbro. Chtěl jen tolik, kolik budou potřebovat lidé, aby si nakoupili nový dobyteček a novou drůbež a zase mohli hospodařit. Sám si koupí maličkou chaloupku a ožení se. Kdepak, ani slyšet o tom pán nechtěl! Dostane jeho dceru se zámek i hradem, půl panství a po jeho smrti ... Než domluvil, Matýsek předem rázně odmítl.

S Kateřinkou si postavili skromné stavení a měli kupu krásných dětí, chlapečků i holčiček. Babičky a dědeček šli s vnoučátky občas do Prašivice, aby jim ukázali draka, želvu i žraloka. Vyprávěli jim o tatínkově statečnosti. Děti to zase potom dál vyprávěly svým dětem ...

*(Tak se dochovala nejen kamenná zvířátka, dokonce i se starým hradem v Prašivici, ale i pohádka o statečném chlapci, kouzelných permoníčcích a jejich čarovných hůlkách.)*

*Citováno z knihy Milana Pokorného „Co vyprávěla Pstružná řeka“*

Svaz žen Děpoltovice vás srdečně zve na

## **VELIKONOČNÍ ZÁBAVU**

**kteřá se koná v sobotu 26. 3. 2016 od 20:00 hodin v restauraci Pegas**

**Hraje duo Zdeněk a Jitka z Kraslic**

Vstupné 50 Kč

Tombola

Rezervace na mob.: 724 173 350



